

När brandlarmet aktiveras håller en av de anställda på att lägga en patient, han observerar via fönstret att det brinner i den aktuella samlingslokalen. Han springer omedelbart till brandplatsen och möts av brandrök i korridoren utanför lokalen. Med hjälp av handbrandsläckare lyckas han få bukt med gardinbranden, så gott som hela gardinuppsättningen är uppbränd. Han observerar samtidigt en kvinna, och hon gör honom uppmärksam på att det även brinner på andra sidan om en vikhvägg. Även här lyckas han släcka branden, ett mycket handlingskraftigt ingripande av den extraarbetande studeranden. När räddningspersonalen anländer är branden släckt, och deras åtgärd blir att sätta in en rökfläkt i lokalen. Kvinnan som pekade ut brandplats nummer två fick föras till sjukhus, lindrigt rökskadad. Det visade sig att kvinnan, som var förståndshandikappad, hade anlagt bränderna i de två utrymmena.

Här är ånyo ett exempel på begreppet "Happy-Fire", vilket innebär en tidig upptäckt, i kombination med rätt åtgärd av personal på plats. Vid min brandplatsundersökning framkom dock att personalen önskar både mer utbildning och information, en önskan som redan framförts till förebyggande-personalen. Redan den xx-xx-xx kommer personal från räddningstjänsten att möta de anställda på servicehuset. Enligt vad som framkom hade inte kvinnan som anlade branden tidigare gjort sig skyldig till brandanläggelse. Denna gång blev brandskadorna "överkomliga", någon uppgift om skadekostnaderna föreligger dock inte i skrivande stund.